Lieta Nr.130016119
104AA-0205-19/21

SPRIEDUMS
Rīgā 2019.gada 18.aprīlī

Rīgas apgabaltiesas Krimināllietu tiesas kolēģija
tiesnese Smaida Gļazere,
tiesnese Iveta Brimerberga,
tiesnesis Guntars Kveska,
rakstveida procesā izskatīja personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību par Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 26.februāra spriedumu.

Aprakstošā daļa

[1] Valsts policijas Rīgas reģiona pārvaldes Kārtības policijas pārvaldes Patruļpolicijas pārvaldes Ceļu policijas bataljona amatpersona /datums/sastādīja administratīvā pārkāpuma protokolu /protokola numurs/ (turpmāk – Protokols) par to, ka /datums/plkst.03.15 /pers. A/ Rīgā vadīja transportlīdzekli */TL marka/*, valsts reģistrācijas numura zīme /reģistrācijas numurs/, pa stāvlaukumu Melīdas ielā 9 alkoholisko dzērienu ietekmē ar alkohola koncentrāciju asinīs 1,67 promiles.

Protokolā norādīts, ka ar šādām darbībām /pers. A/ pārkāpa Ceļu satiksmes likuma 28.panta pirmās daļas 1.punkta a) apakšpunktu un 30.panta pirmo daļu, par ko atbildība paredzēta Latvijas Administratīvo pārkāpumu kodeksa (turpmāk – LAPK) 145.^{15}panta ceturto daļu.

[2] Ar Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas (turpmāk – arī Rajona tiesa) 2019.gada 26.februāra spriedumu /pers. A/ atzīts par vainīgu LAPK 145.^{15}panta ceturtajā daļā paredzētā administratīvā pārkāpuma izdarīšanā un sodīts ar administratīvo arestu uz 10 diennaktīm, naudas sodu 1200 EUR apmērā, atņemtas transportlīdzekļu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem un aizliegts iegūt atpūtas kuģu vadīšanas tiesības uz 4 gadiem.

[3] Persona, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/ iesniedza apelācijas sūdzību par Rajona tiesas spriedumu, lūdzot to atcelt un lietu izbeigt, jo notikumā nav administratīvā pārkāpuma sastāva.

Motīvu daļa

[4] Pārbaudījusi lietas materiālus, izvērtējusi pārsūdzētā sprieduma pamatotību, apelācijas sūdzībā izteiktos argumentus, tiesas kolēģija atzīst, ka apelācijas sūdzība ir noraidāma, bet Rajona tiesas spriedums atstājams negrozīts.

[5] Saskaņā ar LAPK 289.^{21}panta un 289.^{22}panta nosacījumiem apelācijas instances tiesa ievēro LAPK divdesmit trešajā "a" nodaļā noteikto tiesvedības kārtību un taisa nolēmumu administratīvā pārkāpuma lietā atbilstoši minētās nodaļas prasībām.

Tiesas kolēģija atzīst, ka Rajona tiesa vispusīgi un pilnīgi izvērtējusi lietas faktiskos un tiesiskos apstākļus, spriedumā ietvertais pamatojums par administratīvā pārkāpuma esamību un /pers. A/ saukšanu pie administratīvās atbildības, kā arī par administratīvā soda veidu un mēru, ir pareizs un pietiekams. Tiesas kolēģija pievienojas spriedumā sniegtajai motivācijai un uzskata, ka izvērstāks argumentu izklāsts nav nepieciešams saskaņā ar LAPK 289.^{13}panta trešo daļu.

[6] Tiesas kolēģija sniedz savu viedokli par apelācijas sūdzībā izklāstītajiem argumentiem.

Tiesas kolēģija konstatē, ka sūdzības iesniedzējs kļūdaini pamato apelācijas sūdzību ar Administratīvā procesa likuma normām, norādot, ka Rajona tiesā netika ievērots objektīvās izmeklēšanas princips, netika pilnvērtīgi un objektīvi pārbaudīti pierādījumi, nolēmumā netika dots atbilstošs pierādījumu vērtējums.

Atbilstoši likuma "Par tiesu varu" 25.^{1}pantam un Administratīvā procesa likuma 107.panta ceturtajai daļai lai prasījuma robežās noskaidrotu patiesos lietas apstākļus un panāktu taisnīgu administratīvās lietas izskatīšanu, tiesa dod administratīvā procesa dalībniekiem norādījumus un ieteikumus, kā arī pēc savas iniciatīvas vāc pierādījumus (objektīvās izmeklēšanas princips).

Izskatot administratīvā pārkāpuma lietas Administratīvā procesa likuma normu piemērošana nav paredzēta. LAPK normās ir ietverts visaptverošs un pilnīgs procesuālo un materiālo tiesību normu kopums, atbilstoši kurām tiek izskatītas administratīvo pārkāpumu lietas.

Lietā esošos pierādījumus saskaņā ar LAPK 244.pantu institūcija (amatpersona) pierādījumus novērtē pēc savas iekšējās pārliecības, kas pamatota uz vispusīgi, pilnīgi un objektīvi izpētītiem visiem lietas apstākļiem to kopumā, pēc likuma un tiesiskās apziņas.

Sūdzības iesniedzējs norādīja, ka viņš nevadīja transportlīdzekli alkohola reibumā, turklāt tam nav neviena objektīva pierādījuma. Sūdzības iesniedzējs izklāstīja savu versiju kā, viņaprāt, ir izpaudies administratīvais pārkāpums.

Tiesas kolēģija atzīst, ka administratīvā pārkāpuma lietas materiālos ir pietiekoši pierādījumu, kas apliecina, ka tieši /pers. A/ ir vadījis transportlīdzekli atrodoties alkoholisko dzērienu ietekmē Protokolā norādītajā laikā un vietā.

Proti, to apliecina liecinieku /pers. B/ un /pers. C/ notikuma vietā sniegtie paskaidrojumi, ka /pers. A/ iedzēra, apsēdās pie stūres un, braucot no stāvvietas, aizķēra citu transportlīdzekli. No policijas darbinieka A.Nereta ziņojuma izriet, ka notikuma vietā /pers. A/ pieteicās par transportlīdzekļa vadītāju un kurš bija alkohola ietekmē.

Savukārt vērtējot paša /pers. A/ versiju par to, ka, kamēr viņš atradies spēļu zālē, kāda cita persona ir vadījusi viņa transportlīdzekli un izraisījusi

sadursmi, tiesas kolēģija ņem vērā, ka viņš ir ieinteresēts panākt Rajona tiesas sprieduma atcelšanu. Atbilstoši LAPK tiesību normām /pers. A/ nav pakļauts sodam par nepatiesu liecību sniegšanu, līdz ar to viņš sevi var aizstāvēt visiem viņam pieejamajiem līdzekļiem.

No lietas materiāliem izriet, ka /pers. A/ nebija domstarpības vai nesaskaņas ar lieciniekiem, bojātā transportlīdzekļa īpašnieku, policijas darbiniekiem, kas varētu būt par iemeslu apzināti nepatiesu paskaidrojumu jeb liecību sniegšanai pret /pers. A/.

Tas, cik ticamas pierādīšanā izmantojamās ziņas par faktiem, jāizvērtē, aplūkojot visus lietā iegūtos faktus vai ziņas par faktiem kopumā un savstarpējā sakarībā. Un tikai pastāvot saprātīgām šaubām, kuras nevar novērst, tās jāvērtē par labu pārkāpējam. Tiesas kolēģija nekonstatē saprātīgās šaubas par /pers. A/ vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā.

Tiesas kolēģija atzīst, ka tiesai ir jāinterpretē šaubas par labu privātpersonai tikai tad, ja, novērtējot visus lietā esošos pierādījumus, tiesa nevar nonākt pie pārliecības par personas vainu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā. Izskatāmajā lietā administratīvā pārkāpuma izdarīšana ir pierādīta, vērtējot visus lietā esošos pierādījumu kopumā, tie ir pietiekami, pieļaujami un ticami.

Sūdzības iesniedzējs lūdza vērtēt CD, uz kura izdarīts uzraksts /uzraksts/

Tiesas kolēģija minēto CD atzīst par nepieļaujamo pierādījumu, jo sūdzības iesniedzējs nav norādījis, kādos apstākļos viņa iesniegtais video ieraksts iegūts, turklāt minētais pierādījums nav nostiprināts kā pierādījums LAPK noteiktajā kārtībā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka sūdzībā izklāstītais video ieraksta atreferējums ir pretrunā visiem lietā likumā noteiktajā kārtībā nostiprinātajiem pierādījumiem. Proti, sūdzības iesniedzējs norādīja, ka video ierakstā redzams, ka ārā līst lietus, redzama persona, kas rada iespaidu, ka atrodas alkohola reibumā, izmanto viņa transportlīdzekli, lai izraisītu ceļu satiksmes negadījumu.

No liecinieku liecībām, kā arī policijas darbinieka ziņojuma izriet, ka tieši /pers. A/ vadīja transportlīdzekli alkohola ietekmē. No Ceļu satiksmes negadījuma vietā konstatēto apstākļu apraksta izriet, ka Protokolā norādītajā laikā un vietā bija skaidri laika apstākļi, teritorija bija asfaltēta, slapja un apledojusi, nevis lija lietus, bija dubļi, kā to norāda sūdzības iesniedzējs. Turklāt tiesas kolēģijas ieskatā ir neloģisks sūdzības iesniedzēja arguments, ka viņa transportlīdzekli šķietama ceļu satiksmes negadījuma izraisīšanai ir izmantojusi cita persona.

Sūdzības iesniedzējs lūdza vērtēt liecinieku /pers. D/ un /pers. E/ 2019.gada 13.martā sniegtu rakstisku liecību, ka 2016.gada septembrī /pers. A/ transportlīdzekļa */TL marka/* sānu virsbūvi šofera puses pretējā pusē sabojāja uz ielas netālu no stāvvietas, noskrāpējot sānu citam transportlīdzeklim. Negadījuma laikā tika nolauzti uz transportlīdzekļa sānu daļas esošās plastmasas materiāla uzlikas, kuras pēc tam nekad nav redzējuši piestiprinātas atpakaļ. Kopš tā laika jauni virsbūves bojājumi nav redzēti. 2016.gadā radušies bojājumi līdz šim brīdim nebija remontēti. Transportlīdzeklim vizuāli redzamie bojājumi labā sānā (šofera puses pretējā pusē) ir saistīti ar negadījumu 2016.gadā.

Tiesas kolēģija konstatē, ka minēto liecinieku liecības nav attiecināmas uz izskatāmo priekšmetu. Proti, /pers. A/ saukts pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē, bet liecinieki liecināja par citu pārkāpumu, kas fiksēts administratīvā pārkāpuma protokolā PC 407164, tas ir, par to, ka viņš ar transportlīdzekli */TL marka/* uzbrauca citam transportlīdzeklim, to bojājot. Kā arī izskatāmajā lietā nav ņemami vērā sūdzībai pievienotie dokumenti par administratīvo pārkāpumu, kas fiksēts 2016.gada 10.novembrī, kas attiecas uz transportlīdzekļa virsbūves bojājumiem.

Tiesas kolēģijai pēc lietas materiālu pārbaudes izskatāmajā lietā nav radušās šaubas par /pers. A/ vainīgumu administratīvā pārkāpuma izdarīšanā, kas paredzēts LAPK 149.^{15}panta ceturtajā daļā. Lietā esošie pierādījumi ir pietiekami un atzīstami par pieļaujamiem, lai secinātu, ka /pers. A/ ir pamatoti saukts pie administratīvās atbildības par transportlīdzekļa vadīšanu alkohola ietekmē.

[7] Tiesas kolēģija, vērtējot citus sūdzībā norādītos argumentus, uzskata, ka katram no tiem nav nepieciešams sniegt detalizētu motivāciju, jo tiesas kolēģija atzīst, ka tie nav uzskatāmi par tādiem, kas varētu ietekmēt nolēmumu.

No Eiropas Cilvēka tiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 6.panta izriet tiesas pienākums argumentēt spriedumu, bet tas nav saprotams kā prasība detalizēti atbildēt uz jebkuru argumentu (*1994.gada 19.aprīļa sprieduma 61.punkts lietā "Van de Hurk v The Netherlands"(iesnieguma Nr.16034/90))*. Tiesnešiem ir jāuzklausa visi argumenti, bet viņiem nav pienākums detalizēti atrunāt jebkuru iesniegumu vai skaidri atbildēt uz jebkuru paskaidrojumu. Tiesai ir atļauts izvērtēt argumentus, kurus tā uzskata par nozīmīgiem no tiesību viedokļa (*Eiropas Cilvēktiesību tiesas komisijas 1986.gada 13.oktobra lēmums).*

Tas, ka persona, kura saukta pie administratīvās atbildības, pauž atšķirīgu viedokli un nonāk pie citiem secinājumiem, pats par sevi nevar būt par pamatu, lai atceltu Rajona tiesas spriedumu, savukārt sūdzības iesniedzēja nepiekrišana Rajona tiesas pierādījumu vērtējumam nevar tikt uzskatīta par likuma normu pārkāpumu un būt par pamatu sprieduma atcelšanai.

Rezolutīvā daļa

[8] Saskaņā ar LAPK 289.^{12}panta otrās daļas 1.punktu, 289.^{21}pantu, 289.^{22}pantu, Krimināllietu tiesas kolēģija

nosprieda

atstāt negrozītu Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesas 2019.gada 26.februāra spriedumu, bet personas, kuru sauc pie administratīvās atbildības /pers. A/, personas kods /personas kods/, apelācijas sūdzību noraidīt.

Spriedums nav pārsūdzams un stājas spēkā tā sastādīšanas dienā.

Tiesnese	S.Gļazere
Tiesnese	I.Brimerberga
Tiesnesis	G.Kveska